

РЕШЕНИЕ

№ 40046

гр. София, 15.10.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 76 състав, в
публично заседание на 23.09.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Пламен Панайотов

при участието на секретаря Снежана Тодорова, като разгледа дело номер **7412** по описа за **2026** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145–178 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) във вр. с чл. 40, ал. 1 от Закона за достъп до обществена информация (ЗДОИ).
Образувано е по жалба от Е. Б. Б., подадена чрез пълномощника ѝ адв. С. А., срещу решение № С0А26-РИ09- 241/01.06.2026 г. на зам.-кмет на Столична община направление „Околна среда“.

По делото е изискана и приложена административната преписка .

Жалбоподателката твърди, че не е предоставена поисканата със заявлението информация в пълен обем и на практика е постановен необоснован частичен, който противоречи на целта на закона.

В проведеното открито съдебно заседание на 23.09.2026г. за жалбоподателката се явява адв. А. който изразява становище за немотивираност на постановения частичен отказ. изпраща представител. Постъпили са писмени бележки на 12.10.2026г. от адв. А., в които той заявява, че поддържа жалбата, като моли да бъде отменен оспорения акт, поради постановяването му в нарушение на материалния закон.Посочва законовите основания за съхраняване на поисканата , но непредставена информация. Не претендира присъждане на направените разноски и прави възражение за прекомерност на претендираното юрисконсултско възнаграждение.

Ответникът- зам. кмет на Столична Община , чрез процесуален представител юрк. Б. в съдебно заседание и в становище от 29.09.2026г. пледира за неоснователност на жалбата.Твърди, че е представена цялата налична информация по заявлението. За постановения частичен отказ

отбелязва , че тази информация не е систематизирана от органа и не е налична в поискания от заявителя вид. По същество на спора се претендира да се отхвърли предявената жалба, както и да се присъди юрисконсултско възнаграждение.

Софийска градска прокуратура, редовно призована, не изпраща представител, който да даде заключение по основателността на жалбата.

Административен съд София-град, като обсъди релевираните с жалбата доводи и прецени събраните по делото доказателства по реда на чл.235, ал.2 ГПК във вр.чл.144 АПК, намира за установено следното от фактическа страна:

Административното производство е било образувано по подадено писмено заявление с рег. № С0А26-ЕВ01- 219/18.05.2026 г., постъпило през електронната платформа Контактен център на Столична община, от Е. Б., с адрес: [населено място],[жк], [жилищен адрес] ап. 84. С подадено заявление, за достъп до обществена информация заявителят е поискал предоставяне на следната информация:

„1. Колко на брой животни обитават вътрешните помещения/заграждения, недостъпни за посетители? Моля, да получа подробна информация за вида на животното, възраст, пол, откога е в Зоологическа градина С. и откога обитават вътрешно Заграждение. П. данните за всички недостъпни помещения.

2. През коя година е дошъл в Зоологическа градина С. бенгалският тигър Т.?На каква възраст е? Колко време е прекарал във вътрешното помещение Т. ди връщането му в реновираното заграждение (според публикация на официалната страница в социалните мрежи е върнат на18.02.2026г)

3. Имат ли достъп до пряка слънчева светлина и проветливост животните, настанени във вътрешните помещения? Получават ли условия за пълноценен живот - подходяща температура за различните видове (как се осигурява тя), специфична диета (каква по видове), средово обогатяване (колко често и какво би било то в условията на Затворени помещения), редовна медицинска грижа?

4. Мечката Д., на която скоро празнувахте 38 години, от колко време пребивава във вътрешното помещение? Как се опитвате да поддържате живота ѝ максимално добър, че да доближава естествения хабитат? Моля, за конкретика на поддържа температурата в помещението на животното през различните месеци, каква > диета има то, какво средово обогатяване и каква медицинска грижа се полага за нея,откакто е затворена във вътрешно помещение?

5. Има ли Зоологическа градина С. приложим план за по-добра грижа за остаряващите животни, които не включват преместване в по-тесни и тъмни пространства? Ако няма, предвижда ли се такъв - от какво естество, с какво финансиране, в какъв срок?

6. Къде е преместен лъвът С.? В какво пространство живее той? От кога го обитават, каква е площта на това пространство? Как се контролира температурата на помещението му през различните месеци, каква диета спазва, каква е медикаментозната му терапия предвид напредналата възраст и какво средово обогатяване прилагате за неговото пространство?

С оспореното Решение № С0А26-РИ09-241/01.06.2026 г. на зам.-кмет на Столична община направление „Околна среда“ е предоставен достъп до получената информация с писмо С0А26-ЕВ01-219-[2]/01.06.2026 г. от Общинско предприятие (ОП) „Зоологическа градина - С.“.

Жалбата е процесуално допустима, тъй като е подадена от лице с правен интерес срещу подлежащ на съдебен контрол административен акт, но е изцяло неоснователна по същество.

Оспореното решение е издадено от заместник-кмет на Столична община, надлежно оправомощен да се произнася по заявления за достъп до обществена информация по силата на изрична заповед на кмета на Столична община. Следователно административният акт е постановен от материално и функционално компетентен орган, в рамките на предоставените му правомощия.

В административното производство не са допуснати нарушения. Заявлението е разгледано по реда на ЗДОИ, образувана е административна преписка, събрана е относимата информация и е постановено изрично писмено решение. Административният орган е изложил мотиви относно характера на поисканата информация, приложимия закон и обхвата на предоставяния достъп. Не са налице нарушения на административнопроизводствените правила, които да водят до опорочаване на акта.

Столична община е задължен субект по чл.3, ал.1 ЗДОИ, който следва да се произнесе по подаденото заявление, като осигури достъп до обществена информация, която се създава или се съхранява от него.

Насрещно на това задължение е правото на гражданите да изискат информация от държавен орган или учреждение по въпроси, които представляват за тях законен интерес, освен ако информацията не е държавна или друга защитена от закона тайна или не засяга чужди права /чл. 41 от Конституцията на Република България/. Осъществяването на това право не може да бъде насочено срещу правата и доброто име на другите граждани, както и срещу националната сигурност, обществения ред, народното здраве и морала.

Съгласно Решение № 7 от 4 април 1996г. по к.д. № 1 от 1996г. на КС на РБ: „правото да се търси, получава и разпространява информация по чл. 41, ал. 1 от Конституцията принадлежи на всеки - физически и юридически лица, и защитава както интереса на личността, така и интереса на обществото да бъдат информирани. От друга страна, чл. 41, ал. 2 от Конституцията гарантира на гражданите достъп до информация от държавен орган или учреждение по въпроси, които представляват за тях законен интерес. /.../ Правото да се търси и получава информация по чл. 41, ал. 1 от Конституцията обхваща задължението на държавните органи да осигуряват достъп до обществено значима информация. Съдържанието на това задължение подлежи на определяне по законодателен път. То включва задължение на държавните органи да публикуват официална информация, както и задължение да се осигурява достъп до източници на информация. Неговото ограничаване на основанията, посочени в изр. 2, изисква установяване по законодателен път на обстоятелствата, които се отнасят до съображения за национална сигурност или защита на обществения ред. Това се отнася и до основанията, на които може да бъде отказвана информация на гражданите от страна на държавни органи или учреждения съгласно чл. 41, ал. 2 от Конституцията. Правото, установено в тази разпоредба е лично. То се свързва с обоснован законен интерес на гражданите, а ограничаването му - със създаването на законова регламентация

на хипотезите, в които информацията съставлява държавна тайна или друга тайна, за която съществуват предвидени от закона основания за опазването ѝ“.

Съгласно чл. 2, ал. 1 от ЗДОИ обществена информация е всяка информация, свързана с обществения живот в Република България и даваща възможност на гражданите да си съставят собствено мнение относно дейността на задължените по закона субекти. Следователно обществена информация съставляват всички данни относно обществения живот, съдържащи се в документи и други материални носители на данни, създавани, получавани или съхранявани от задължения субект.

По дефиницията на чл.9 ЗДОИ обществена е информацията, създавана и съхранявана от органите и техните администрации. Тя бива два вида- официална, която се съдържа в актовете на държавните органи и на органите на местното самоуправление при осъществяване на техните правомощия и служебна- която се събира, създава и съхранява във връзка с официалната информация, както и по повод дейността на органите и на техните администрации.

Целта на ЗДОИ е да осигури широка информираност на гражданите и достъп до сведения, които се създават и съхраняват от държавните органи, органите на местното самоуправление и публично-правните субекти / чл.3 от ЗДОИ/ във връзка с тяхната работа, като при това се предостави възможност на заявителя да си състави мнение за осъществяваната от тези субекти дейност.

Цитираните норми сочат, че за да се осигури достъп до обществена информация е необходимо тя фактически да съществува, като е материализирана върху обичайните за целта носители и да е налична при сезирания орган. Столична община е предоставила на заявителя цялата налична информация, с която разполага и която ѝ е била предоставена от компетентната общинска структура във връзка с предмета на заявлението.

Съдът счита , че административният орган е изпълнил в пълен обем задължението си да осигури достъп до съществуващата и налична при него обществена информация, свързана с предмета на заявлението.

Правото на достъп по ЗДОИ е право на достъп до съществуваща, създадена или съхранявана от задължения субект обществена информация, а не право да се изисква от органа да създава нова информация, която не се намира при него в искания вид. След като Столична община е предоставила цялата информация, с която реално разполага и която е била събрана по преписката, не може да се приеме, че е налице незаконосъобразен отказ.

Не всяко питане, отправено до административен орган, автоматично поражда задължение за последния да изготви подробен, аналитичен и индивидуализиран писмен отговор. ЗДОИ не е процесуален ред за възлагане на администрацията да изготвя справки по поръчка на заявителя. Законът не задължава органа да извлича, систематизира и обобщава данни в нова форма, ако такава информация не съществува, да съставя нови таблици, описания и индивидуализирани справки, да дава експертни мнения, оценки и разяснения, както и да създава нов информационен продукт, съобразен с начина, по който заявителят е формулирал въпросите си, а именно това по същество се претендира с настоящата жалба.

Значителна част от поставените въпроси не представляват искане за конкретна налична

информация, а за обяснения, оценки и нови обобщения. Съдържанието на заявлението показва, че значителна част от въпросите не са формулирани като искане за конкретен документ, справка или налични данни, а като искане за оценка дали животните „получават условия за пълноценен живот“, обяснение как се осигурява температурата през различните месеци, описание какво средово обогатяване се прилага, индивидуализирано разяснение как се поддържа животът на конкретни животни „максимално добър“ и доближаващ естествения хабитат и обобщена аналитична информация относно диета, медицинска грижа, условия на отглеждане, престой и бъдещи планове.

Подобни въпроси предполагат събиране на информация от различни първични източници, обобщаването ѝ в нов документ, описване и формулиране на обяснителен текст и експертна преценка и интерпретация, като това не е дължимо по реда на ЗДОИ.

Законът не превръща административния орган в субект, длъжен да изготвя индивидуализирани разработки по въпросник, формулиран от заявителя. Предмет на достъпа е наличната обществена информация, а не такава, която следва тепърва да бъде създадена, структурирана, описана или анализирана специално за целите на конкретното заявление.

Липсата на отговор във вида, желан от заявителката, не означава незаконосъобразен отказ.

Предоставянето на достъп до обществена информация касае случаите, когато същата е налична и следва да се посочи конкретно върху какъв материален носител е обективизирана - решение, заповед, административен акт или друг вид на вече създаден документ от задълженото лице, който е изготвен от него или се намира при него, и то преди да бъде подадено заявлението. Това означава актът, съдържащ официалната обществена информация да е вече издаден, а служебната обществена информация вече да е събрана или създадена от задължения субект, при и по повод на неговата дейност.

Недопустимо е създаването на нови документи във връзка със запитване за достъп до обществена информация под формата на отговори на конкретно поставени въпроси. Жалбоподателят е потърсил отговори на въпроси, а не материализирани данни в документ, които да могат да му се предоставят по реда на ЗДОИ. Достъпът по ЗДОИ е до обективни данни. Следователно липсва и законово основание сезираният орган да бъде задължен да предостави информация, с която не разполага. Правото на достъп до официални документи се отнася единствено до такива, които са съществуващи и съхранявани от публичните институции.

Предвид гореизложеното съдът приема, че кумулативно не са налице юридическите факти - елементи от правопораждащия фактически състав, с които правната норма свързва издаването на позитивен за искателя акт, с който да му бъде даден пълен достъп до търсената от него информация. Съжденията на административния орган в тази насока съответстват на нормативното разрешение, дадено от ЗДОИ.

В заключение, Решение № С0А26-РИ09- 241/01.06.2026 г. на зам.-кмет на Столична община направление „Околна среда“ е законосъобразен административен акт и поради липсата на отменителните основания по чл.146 АПК, следва да бъде потвърдено. При прилагане на правилата на разпределение на доказателствената тежест в процеса по см. на чл.170, ал.1 АПК, ответникът доказва съществуването на фактическото и правно основание посочено в акта и

изпълнението на законовите изисквания, които са го мотивирали при неговото постановяване.

При този изход на спора, в полза на ответника се присъжда юрисконсултско възнаграждение, което се определя на стойност от 100.00 /сто/ евро, съгласно чл. 37, ал.1 от Закона за правната помощ и чл. 24 от Наредбата за заплащането на правната помощ. При определяне на размера на възнаграждението съдът отчита направеното възражение за прекомерност, фактическата и правна сложност на делото и процесуалното участие в проведеното едно съдебно заседание.

Мотивиран от горното и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, Административен съд София-град, 76-и състав,

Р Е Ш И :

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Е. Б. Б., подадена чрез пълномощника й адв. С. А., срещу решение № С0А26-РИ09- 241/01.06.2026 г. на зам.-кмет на Столична община на направление „Околна среда“.

ОСЪЖДА Е. Б. Б., ЕГН [ЕГН] да заплати на Столична Община, сумата в размер на 100.00 /сто/ евро на основание чл.143, ал.3 от АПК.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване на основание чл.40, ал.3 от ЗДОИ.